ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 29ης Ιανουαρίου 2013*

«Δημόσιες συμβάσεις παροχής υπηρεσιών — Διαδικασία διαγωνισμού — Μεταφορικές υπηρεσίες κλειστής διαδρομής στην Ιταλία και την Ευρώπη — Απόρριψη της προσφοράς διαγωνιζομένου — Απόφαση αναθέσεως του αντικειμένου της συμβάσεως σε άλλο διαγωνιζόμενο — Εξωσυμβατική ευθύνη — Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Προσφορά του αναδόχου — Άρνηση προσβάσεως — Εξαίρεση που αφορά την προστασία των εμπορικών συμφερόντων τρίτου»

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις Τ-339/10 και Τ-532/10,

Cosepuri Soc. Coop. pA, με έδρα την Μπολώνια (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τον F. Fiorenza, δικηγόρο,

προσφεύγουσα-ενάγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων (EFSA), εκπροσωπούμενης από τον D. Detken και την S. Gabbi, επικουρούμενους από τον J. Stuyck και την A.-M. Vandromme, δικηγόρους,

καθής-εναγομένης,

με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως σχετικά με την διαδικασία του διαγωνισμού CFT/EFSA/FIN/2010/01, που αφορά μεταφορικές υπηρεσίες κλειστής διαδρομής στην Ιταλία και την Ευρώπη (ΕΕ 2010/S 51-074689), και αίτημα αποζημιώσεως (υπόθεση Τ-339/10) καθώς και αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της EFSA της 15ης Σεπτεμβρίου 2010 με την οποία απορρίφθηκε αίτημα της προσφεύγουσας-ενάγουσας (στο εξής: προσφεύγουσα) για πρόσβαση στην προσφορά του αναδόχου του επίδικου διαγωνισμού (υπόθεση Τ-532/10),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους N. J. Forwood, πρόεδρο, F. Dehousse (εισηγητή) και J. Schwarcz, δικαστές,

γραμματέας: Σ. Σπυροπούλου, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 8ης Μαΐου 2012,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Με προκήρυξη διαγωνισμού που δημοσιεύθηκε στο Συμπλήρωμα της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της 13ης Μαρτίου 2010 (ΕΕ S 51), η Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων (EFSA) κίνησε τη διαδικασία του διαγωνισμού CFT/EFSA/FIN/2010/01, με αντικείμενο μεταφορικές υπηρεσίες κλειστής διαδρομής στην Ιταλία και την Ευρώπη (στο εξής: διαγωνισμός).

2 Κατά το σημείο IV.2.1 της προκηρύξεως του διαγωνισμού, θα επιλεγόταν η πλέον οικονομικά συμφέρουσα προσφορά βάσει των κριτηρίων που αναφέρονταν στη συγγραφή υποχρεώσεων, στην πρόσκληση υποβολής προσφορών ή διαπραγματεύσεως ή στο περιγραφικό έγγραφο. Η συγγραφή υποχρεώσεων προέβλεπε τα εξής κριτήρια για την ανάθεση του αντικειμένου της συμβάσεως: τα οικονομικά στοιχεία της προτάσεως (50 μόρια) και την τεχνική ποιότητα (50 μόρια). Για την ανάθεση του αντικειμένου της συμβάσεως θα επιλεγόταν η προσφορά που θα είχε τον μεγαλύτερο αριθμό μορίων βάσει του αθροίσματος της βαθμολογίας τόσο των οικονομικών στοιχείων της προτάσεως όσο και της τεχνικής ποιότητας της προσφοράς.

3 Ως προθεσμία για την παραλαβή των προσφορών ή των αιτήσεων συμμετοχής ορίστηκε η 19η Απριλίου 2010. Υποβλήθηκαν τέσσερις προσφορές εντός της ταχθείσας προθεσμίας, μεταξύ των οποίων και η προσφορά της προσφεύγουσας, Cosepuri Soc. Coop. pA.

4 Στις 31 Μαΐου 2010, η επιτροπή αξιολογήσεως των προσφορών (στο εξής: επιτροπή αξιολογήσεως) πρότεινε την ανάθεση του αντικειμένου της συμβάσεως όχι στην προσφεύγουσα αλλά σε άλλο διαγωνιζόμενο, ο οποίος έλαβε συνολικά 88,62 μόρια, τα οποία κατανέμονταν ως εξής: 48,62 μόρια για τα οικονομικά στοιχεία της προτάσεως και 40 για την τεχνική ποιότητα της προσφοράς. Η προσφεύγουσα κατατάχθηκε στη δεύτερη θέση με συνολικά 87 μόρια, τα οποία κατανέμονταν με τον εξής τρόπο: 50 μόρια για τα οικονομικά στοιχεία της προτάσεως και 37 μόρια για την τεχνική ποιότητα της προσφοράς.

5 Στις 31 Μαΐου 2010 επίσης, η EFSA αποφάσισε την ανάθεση του αντικειμένου της συμβάσεως στον διαγωνιζόμενο τον οποίο πρότεινε η επιτροπή αξιολογήσεως (στο εξής: ανάδοχος) και απηύθυνε έγγραφο στην προσφεύγουσα, με το οποίο την ενημέρωνε σχετικά με την απόφασή της να απορρίψει την προσφορά της στο πλαίσιο του διαγωνισμού. Στο έγγραφο που απηύθυνε στην προσφεύγουσα, η EFSA διευκρίνιζε τους λόγους απορρίψεως της προσφοράς της προσφεύγουσας, διελάμβανε σύγκριση της προσφοράς της προσφεύγουσας με εκείνη του αναδόχου και ανέφερε την επωνυμία του.

6 Στις 11 Ιουνίου 2010, η προσφεύγουσα ζήτησε από την EFSA να της παράσχει πρόσβαση στον σχετικό με τη διαδικασία του διαγωνισμού φάκελο.

7 Η EFSA απάντησε στο αίτημα αυτό με έγγραφο χωρίς ημερομηνία, το οποίο, κατά την προσφεύγουσα, παρελήφθη εντός των προθεσμιών που προβλέπει ο κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43). Παραπέμποντας στον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 248, σ. 1, στο εξής: δημοσιονομικός κανονισμός), η EFSA διευκρίνισε κατ' αρχάς ότι είχε ενημερώσει την προσφεύγουσα, με το έγγραφο της 31ης Μαΐου 2010 (βλ. σκέψη 5 ανωτέρω), σχετικά με τους λόγους απορρίψεως της προσφοράς της, τα χαρακτηριστικά και τα πλεονεκτήματα της προσφοράς του αναδόχου καθώς και την επωνυμία του. Εξάλλου, παραπέμποντας στον κανονισμό 1049/2001, η EFSA απέστειλε στην προσφεύγουσα αντίγραφο της εκθέσεως αξιολογήσεως και της συμβάσεως που υπογράφηκε με τον ανάδοχο. Αντιθέτως, η EFSA αρνήθηκε να παράσχει στην προσφεύγουσα πρόσβαση στην προσφορά τόσο του αναδόχου όσο και των λοιπών διαγωνιζομένων

καθόσον τέτοια πρόσβαση θα μπορούσε να θίξει την προστασία των εμπορικών συμφερόντων τους. Η EFSA επικαλέστηκε, συναφώς, το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001. Η EFSA διευκρίνισε εξάλλου στην προσφεύγουσα ότι μπορούσε να υποβάλει ενώπιόν της επιβεβαιωτική αίτηση εντός 15 εργάσιμων ημερών από της παραλαβής του ως άνω εγγράφου.

8 Στις 3 Αυγούστου 2010, η προσφεύγουσα πληροφόρησε την EFSA περί της προθέσεώς της να κάνει χρήση της δυνατότητας προσβάσεως στον σχετικό με την ανάθεση του αντικειμένου του διαγωνισμού φάκελο, καθορίζοντας ημερομηνία και ώρα για τη σχετική μελέτη του φακέλου.

9 Στις 9 Αυγούστου 2010, η προσφεύγουσα διευκρίνισε ότι με το από 3 Αυγούστου 2010 αίτημά της ζητούσε την αναθεώρηση εκ μέρους της EFSA της αποφάσεώς της να μην επιτρέψει στην προσφεύγουσα πρόσβαση στα επίμαχα έγγραφα. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα αμφισβητούσε την άρνηση παροχής σε αυτήν προσβάσεως στην προσφορά του αναδόχου.

10 Στις 13 Αυγούστου 2010, η EFSA, αφενός, έκρινε ότι το έγγραφο της προσφεύγουσας με ημερομηνία 9 Αυγούστου 2010 διευκρίνιζε τον επιβεβαιωτικό χαρακτήρα της αιτήσεώς της με ημερομηνία 3 Αυγούστου 2010 και, αφετέρου, πληροφόρησε την προσφεύγουσα ότι παρέτεινε την προθεσμία απαντήσεως στην αίτησή της κατά 15 εργάσιμες ημέρες, κατ' εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001.

11 Στις 15 Σεπτεμβρίου 2010, η EFSA επιβεβαίωσε απευθυνόμενη στην προσφεύγουσα την απόφασή της να μην της χορηγήσει πρόσβαση στις προσφορές που είχαν υποβληθεί από τους διαγωνιζομένους στο πλαίσιο του επίμαχου διαγωνισμού. Η EFSA επικαλέστηκε, συναφώς, το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001 και το άρθρο 100, παράγραφος 2, του δημοσιονομικού κανονισμού.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

12 Με δικόγραφα που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 9 Αυγούστου (υπόθεση T-339/10) και στις 13 Νοεμβρίου 2010 (υπόθεση T-532/10), η προσφεύγουσα άσκησε τις υπό κρίση προσφυγές.

13 Με διάταξη του προέδρου του δεύτερου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Μαρτίου 2012 αποφασίσθηκε η συνεκδίκαση των υποθέσεων T-339/10 και T-532/10 προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως, σύμφωνα με το άρθρο 50 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

14 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία.

15 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 8ης Μαΐου 2012.

16 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το Γενικό Δικαστήριο διέταξε, υπό το πρίσμα των περιστάσεων της συγκεκριμένης υποθέσεως, βάσει του άρθρου 65 και του άρθρου 67, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, την προσκόμιση, ως αποδεικτικού μέσου, της οικονομικής προσφοράς του αναδόχου. Η EFSA συμμορφώθηκε άμεσα προς το μέτρο αυτό αποδείξεως και δήλωσε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι αποδεχόταν την κοινοποίηση της ως άνω οικονομικής προσφοράς στην προσφεύγουσα.

17 Η προσφεύγουσα, στην υπόθεση T-339/10, ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τη διαδικασία διαγωνισμού κατά το μέρος που προβλέπει αξιολόγηση της οικονομικής προσφοράς σε κλειστή συνεδρίαση·

— να ακυρώσει την απόφαση αναθέσεως του αντικειμένου της συμβάσεως σε άλλον διαγωνιζόμενο καθώς και κάθε άλλη μεταγενέστερη πράξη·

— να υποχρεώσει την EFSA σε αποζημίωση·

— να καταδικάσει την EFSA στα δικαστικά έξοδα.

18 Η EFSA, στην υπόθεση T-339/10, ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή ακυρώσεως ως απαράδεκτη ή, επικουρικώς, ως αβάσιμη·

— να απορρίψει το αίτημα αποζημιώσεως ως απαράδεκτο ή, επικουρικώς, ως αβάσιμο·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

19 Η προσφεύγουσα, στην υπόθεση T-532/10, ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση της EFSA της 15ης Σεπτεμβρίου 2010·

— να απευθύνει στην EFSA διαταγή περί προσκομίσεως των εμπιστευτικών εγγράφων·

— να καταδικάσει την EFSA στα δικαστικά έξοδα.

20 Η EFSA, στην υπόθεση T-532/10, ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή ακυρώσεως ως απαράδεκτη ή, επικουρικώς, ως αβάσιμη·

— να απορρίψει το αίτημα προσκομίσεως εγγράφων·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

1. *Επί της προσφυγής-αγωγής στην υπόθεση T-339/10*

Επί του αιτήματος ακυρώσεως

21 Η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως προς στήριξη του αιτήματός της ακυρώσεως. Ο πρώτος λόγος αντλείται από την παράβαση του άρθρου 89 του δημοσιονομικού κανονισμού και την παραβίαση των αρχών της χρηστής διοικήσεως, της διαφάνειας, της δημοσιότητας καθώς και την προσβολή του δικαιώματος προσβάσεως στα έγγραφα. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από την παράβαση του άρθρου 100 του δημοσιονομικού κανονισμού, του κανονισμού 1049/2001 και της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, την παραβίαση της αρχής της διαφάνειας, καθώς και την προσβολή του δικαιώματος προσβάσεως στα έγγραφα. Ο τρίτος λόγος αντλείται από την παράβαση του άρθρου 100 του δημοσιονομικού κανονισμού και της συγγραφής υποχρεώσεων καθώς και, κατ' ουσίαν, από έλλειψη αιτιολογίας.

22 Προκαταρκτικώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι οι διαδικασίες συνάψεως δημοσίων συμβάσεων παροχής υπηρεσιών που κινούν τα θεσμικά και λοιπά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης διέπονται από τις διατάξεις του τίτλου V του πρώτου μέρους του δημοσιονομικού κανονισμού, καθώς και από τις

διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2342/2002 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2002, για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του δημοσιονομικού κανονισμού (ΕΕ L 357, σ. 1, στο εξής: κανόνες εφαρμογής), όπως ίσχυαν κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της υπό κρίση υποθέσεως.

Επί του παραδεκτού του αιτήματος ακυρώσεως

23 Η προσφεύγουσα διευκρινίζει ότι με την υπό κρίση προσφυγή-αγωγή (στο εξής: προσφυγή) προσβάλλονται οι εξής πράξεις: το έγγραφο της EFSA της 31ης Μαΐου 2010 (βλ. σκέψη 5 ανωτέρω), ο διαγωνισμός, η συγγραφή υποχρεώσεων, η έκθεση της επιτροπής αξιολογήσεως και η σύμβαση που συνήψε η EFSA με τον ανάδοχο.

24 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα δήλωσε την παραίτησή της από το αίτημα ακυρώσεως της συγγραφής υποχρεώσεων και της εκθέσεως της επιτροπής αξιολογήσεως, πράγμα που έλαβε υπόψη του το Γενικό Δικαστήριο.

25 Εξάλλου, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η EFSA διευκρίνισε ότι παραιτούνταν από την ένσταση απαραδέκτου που είχε προβάλει με τα δικόγραφά της κατά της προσφυγής ακυρώσεως που άσκησε η προσφεύγουσα, καθόσον αυτή βάλλει, με το δεύτερο αίτημά της, κατά της αποφάσεως περί αναθέσεως του αντικειμένου της συμβάσεως σε άλλο διαγωνιζόμενο.

26 Κατά τα λοιπά και καθόσον, μεταξύ των προσβαλλομένων πράξεων, η προσφεύγουσα βάλλει κατά της συμβάσεως που συνήψε η EFSA με τον ανάδοχο, αρκεί η διαπίστωση ότι όλα τα αποτελέσματα της συγκεκριμένης πράξεως παράγονται και εξαντλούνται στο πλαίσιο της συμβατικής σχέσεως μεταξύ συμβαλλομένων, ως προς την οποία η προσφεύγουσα είναι τρίτος. Δεν προβλήθηκε κανένα στοιχείο από το οποίο θα μπορούσε να συναχθεί ότι η συγκεκριμένη πράξη παράγει δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να θίξουν τα συμφέροντα της προσφεύγουσας, μεταβάλλοντας ουσιωδώς τη νομική της κατάσταση. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η προσφυγή ακυρώσεως της προσφεύγουσας είναι απαράδεκτη κατά το μέτρο που στρέφεται κατά της συμβάσεως που συνήψε η EFSA με τον ανάδοχο. Πρέπει να προστεθεί ότι, δυνάμει του άρθρου 266 ΣΛΕΕ, το θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμός του οποίου η πράξη κηρύσσεται άκυρη οφείλει να λαμβάνει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να αποκλεισθεί ότι, σε περίπτωση ακυρώσεως της αποφάσεως να ανατεθεί το αντικείμενο της συμβάσεως σε άλλο διαγωνιζόμενο, η EFSA ενδέχεται να οδηγηθεί στη λύση της επίμαχης συμβάσεως (βλ., υπ' αυτή την έννοια, διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 31ης Ιανουαρίου 2005, T-447/04 R, Capgemini Nederland κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-257, σκέψεις 95 έως 97).

27 Εξάλλου, καθόσον, μεταξύ των προσβαλλομένων πράξεων, η προσφεύγουσα στρέφεται κατά του «διαγωνισμού», πρέπει να γίνει δεκτό ότι το αίτημα αυτό συγχέεται με το δεύτερο αίτημά της, με το οποίο ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως περί αναθέσεως του αντικειμένου της συμβάσεως σε άλλο διαγωνιζόμενο.

28 Τέλος, καθόσον με το δεύτερο αίτημά της, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως περί αναθέσεως του αντικειμένου της συμβάσεως σε άλλο διαγωνιζόμενο «καθώς και κάθε άλλης μεταγενέστερης πράξεως», πρέπει να υπομνησθεί ότι, δυνάμει του άρθρου 21, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που εφαρμόζεται στη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου δυνάμει του άρθρου 53, πρώτο εδάφιο, του ίδιου Οργανισμού, και του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας, το εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο πρέπει να αναφέρει το αντικείμενο της διαφοράς και να περιέχει συνοπτική έκθεση των προβαλλομένων ισχυρισμών. Η μνεία αυτή πρέπει να είναι αρκούντως σαφής και ακριβής, ώστε να μπορεί ο μεν καθού να προετοιμάσει την άμυνά του, το δε Γενικό Δικαστήριο να ασκήσει τον δικαστικό του έλεγχο, ενδεχομένως, χωρίς να χρειαστεί πρόσθετες πληροφορίες. Προς κατοχύρωση της ασφάλειας δικαίου και της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, επιβάλλεται, για το παραδεκτό ενδίκου βοηθήματος, όλα τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία στα οποία στηρίζεται να

προκύπτουν, τουλάχιστον συνοπτικώς, αλλά κατά τρόπο συνεκτικό και κατανοητό, από το κείμενο του εισαγωγικού δικογράφου (βλ., υπ' αυτή την έννοια, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 18ης Σεπτεμβρίου 1996, T-387/94, Asia Motor France κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-961, σκέψεις 106 και 107, και της 14ης Δεκεμβρίου 2005, T-209/01, Honeywell κατά Επιτροπής, Συλλογή σ. II-5527, σκέψεις 55 και 56 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Εν προκειμένω, με την εξαίρεση της συμβάσεως που συνήψε η EFSA με τον ανάδοχο, ως προς την οποία η προσφυγή ακυρώσεως πρέπει να κριθεί απαράδεκτη (βλ. σκέψη 26 ανωτέρω), η προσφεύγουσα δεν διευκρινίζει κατά ποιας ή ποιων «πράξεων» στρέφεται με το δεύτερο αίτημά της και δεν αναπτύσσει καμία επιχειρηματολογία προς στήριξη του αιτήματός της. Κατά συνέπεια, το δεύτερο αίτημά της πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο, καθόσον στρέφεται κατά «κάθε άλλης μεταγενέστερης πράξεως» σε σχέση με την απόφαση περί αναθέσεως του αντικειμένου της συμβάσεως σε άλλο διαγωνιζόμενο.

29 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των στοιχείων αυτών, πρέπει η εξέταση της προσφυγής στην υπόθεση T-339/10 να περιοριστεί στο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της EFSA να απορρίψει την προσφορά της προσφεύγουσας και να αναθέσει το αντικείμενο της επίμαχης δημοσίας συμβάσεως σε άλλο διαγωνιζόμενο, του οποίου η προσφορά κρίθηκε καλύτερη.

Επί της ουσίας

– Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 89 του δημοσιονομικού κανονισμού και την παραβίαση των αρχών της χρηστής διοικήσεως, της διαφάνειας, της δημοσιότητας καθώς και την προσβολή του δικαιώματος προσβάσεως στα έγγραφα

30 Η προσφεύγουσα βάλλει κατά του σημείου II.8 της συγγραφής υποχρεώσεων, κατά το οποίο η διαδικασία αξιολογήσεως των οικονομικών προσφορών είναι εμπιστευτική. Υποστηρίζει ότι η οικονομική προσφορά δεν μπορεί να θεωρηθεί απόρρητο στοιχείο. Ως εκ τούτου, η EFSA υπέπεσε σε πλάνη δεδομένου ότι δεν επέτρεψε τη συμμετοχή των διαγωνιζομένων στο άνοιγμα και στην από οικονομικής πλευράς αξιολόγηση των προσφορών. Επιπροσθέτως, η EFSA αφαιρώντας από την έκθεση αξιολογήσεως την τιμολογιακή προσφορά του αναδόχου εξάλειψε κάθε δυνατότητα μεταγενέστερου ελέγχου. Η προσφεύγουσα διευκρινίζει ότι δεν θα είχε έννομο συμφέρον να στραφεί κατά της συγγραφής υποχρεώσεων προτού αυτή να της προκαλέσει βλάβη.

31 Η EFSA αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

32 Πρώτον, η προσφεύγουσα αμφισβητεί το κατά πόσον βάσει του σημείου II.8 της συγγραφής υποχρεώσεων η διαδικασία αξιολογήσεως των προσφορών ήταν εμπιστευτική. Πρέπει, συναφώς, να γίνει δεκτό ότι η προσφεύγουσα μπορεί βασίμως να αμφισβητήσει παρεμπιπτόντως, στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής, τη νομιμότητα της συγγραφής υποχρεώσεων (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση του Πρωτοδικείου της 21ης Μαΐου 2008, T-495/04, Belfass κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2008, σ. II-781, σκέψη 44). Η προσφεύγουσα διευκρίνισε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι έθετε υπό αμφισβήτηση μόνο το ότι δεν είχε τη δυνατότητα συμμετοχής στη διαδικασία αξιολογήσεως των οικονομικών προσφορών. Δεν υποστηρίζει ότι εμποδίστηκε η συμμετοχή της στο άνοιγμα των προσφορών.

33 Κατά το άρθρο 89, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού, όλες οι δημόσιες συμβάσεις που χρηματοδοτούνται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει από τον προϋπολογισμό τηρούν, μεταξύ άλλων, την αρχή της διαφάνειας. Εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το σημείο II.8.2 της συγγραφής υποχρεώσεων, το οποίο προβλέπει ότι η διαδικασία αξιολογήσεως των προσφορών είναι μυστική, ανταποκρίνεται στις επιταγές, αφενός, της προστασίας της εμπιστευτικότητας των προσφορών και, αφετέρου, της κατ' αρχήν αποφυγής των επαφών μεταξύ της αναθέτουσας αρχής και των διαγωνιζομένων (βλ., ως προς το σημείο αυτό, άρθρο 99 του δημοσιονομικού κανονισμού και άρθρο 148 των κανόνων εφαρμογής). Η κατά το άρθρο 89, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού

κανονισμού αρχή της διαφάνειας, την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα, πρέπει να συμβιβαστεί με τις επιταγές αυτές. Υπό τις συνθήκες αυτές, ουδόλως δύναται να θεωρηθεί ότι το σημείο II.8 της συγγραφής υποχρεώσεων είναι παράνομο.

34 Δεύτερον, η προσφεύγουσα παραπονείται ότι δεν της δόθηκε η δυνατότητα να λάβει γνώση της τιμής που προσέφερε ο ανάδοχος. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η EFSA εξάλειψε κάθε δυνατότητα μεταγενέστερου ελέγχου αφαιρώντας από την έκθεση αξιολογήσεως την τιμολογιακή προσφορά του αναδόχου. Ως προς το σημείο αυτό και χωρίς να είναι αναγκαίο στην υπό κρίση υπόθεση να κριθεί αν η τιμή που προσέφερε ο ανάδοχος περιλαμβανόταν στα στοιχεία που η αναθέτουσα αρχή θα έπρεπε να γνωστοποιήσει στους απορριφθέντες διαγωνιζομένους, από τα στοιχεία που αναφέρθηκαν στο πλαίσιο της συζητήσεως της υποθέσεως προκύπτει ότι η προσφεύγουσα είχε τη δυνατότητα να λάβει γνώση της επίμαχης τιμής. Πράγματι, από το σημείο 2.4 της εκθέσεως αξιολογήσεως προκύπτει ότι η προσφεύγουσα καθώς και ο ανάδοχος είχαν προσφέρει την ίδια τιμή για τα σημεία 2 έως 7 της οικονομικής προσφοράς, λαμβάνοντας τον υψηλότερο δυνατό αριθμό των 15 μορίων. Συνεπώς, η τιμή που προσέφερε ο ανάδοχος για τα σημεία 2 έως 7 της οικονομικής προσφοράς προκύπτει με σαφήνεια από την έκθεση της επιτροπής αξιολογήσεως. Εξάλλου, όσον αφορά το σημείο 1 της οικονομικής προσφοράς, η έκθεση της επιτροπής αξιολογήσεως αναφέρει την τιμή που προσέφερε η προσφεύγουσα καθώς και τα μόρια που έλαβε. Μολονότι η τιμή που προσέφερε ο ανάδοχος δεν διαλαμβάνεται ρητώς, εντούτοις στην έκθεση αξιολογήσεως διευκρινίζεται ο αριθμός των μορίων που έλαβε. Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων αυτών, ήταν δυνατόν να υπολογιστεί, χωρίς δυσκολία, η τιμή που προσέφερε ο ανάδοχος για το σημείο 1 της οικονομικής προσφοράς, πράγμα που επισημαίνει η EFSA στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως. Εξάλλου, το Γενικό Δικαστήριο επιβεβαίωσε, στο πλαίσιο της αποδείξεως που διέταξε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση (βλ. σημείο 16 ανωτέρω), ότι η τιμή που ανέφερε η EFSA στα δικόγραφά της αντιστοιχούσε όντως στην τιμή που πρότεινε ο ανάδοχος. Βάσει όλων αυτών των στοιχείων, το Γενικό Δικαστήριο αποφαίνεται ότι, ακόμη και αν υποτεθεί ότι η EFSA υπέπεσε σε πλάνη επειδή δεν ενημέρωσε ρητώς την προσφεύγουσα ως προς την τιμή που προσέφερε ο ανάδοχος, αυτή η πλάνη δεν θα μπορούσε να επηρεάσει τη νομιμότητα της αποφάσεως της EFSA να απορρίψει την προσφορά της προσφεύγουσας και να αναθέσει το αντικείμενο της επίμαχης συμβάσεως σε άλλο διαγωνιζόμενο, του οποίου η προσφορά κρίθηκε καλύτερη, καθόσον η προσφεύγουσα είχε τη δυνατότητα να λάβει γνώση της τιμής αυτής. Πρέπει συνεπώς να απορριφθούν τα συναφή επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

35 Τρίτον, όσον αφορά την αρχή της χρηστής διοικήσεως που επικαλείται η προσφεύγουσα, από τη νομολογία προκύπτει ότι, μεταξύ των εγγυήσεων που παρέχει η έννομη τάξη της Ένωσης στο πλαίσιο των διοικητικών διαδικασιών περιλαμβάνεται, ιδίως, η αρχή της χρηστής διοικήσεως, με την οποία συνδέεται η υποχρέωση του αρμόδιου θεσμικού οργάνου να ερευνά, με επιμέλεια και αμεροληψία, όλα τα κρίσιμα στοιχεία της συγκεκριμένης περιπτώσεως (βλ. απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2011, T-407/07, CMB και Christof κατά Επιτροπής, που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 182 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Εν προκειμένω, από τα επιχειρήματα που αναπτύσσει η προσφεύγουσα στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως και με τα οποία επικρίνει κυρίως το γεγονός ότι δεν της χορηγήθηκε πρόσβαση στην οικονομική προσφορά του αναδόχου, δεν μπορεί να θεμελιωθεί ότι η EFSA δεν ερεύνησε με επιμέλεια και αμεροληψία όλα τα κρίσιμα στοιχεία της συγκεκριμένης περιπτώσεως. Ελλείψει λεπτομερέστερων στοιχείων, τα συναφή επιχειρήματα της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθούν.

36 Τέλος, καθόσον με τα επιχειρήματά της η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του κανονισμού 1049/2001, πρέπει να επισημανθεί ότι κατά τον χρόνο ασκήσεως της προσφυγής ακυρώσεως στην υπόθεση T-339/10 δεν είχε δοθεί οριστική απάντηση εκ μέρους της EFSA στην αίτηση προσβάσεως που είχε ασκήσει η προσφεύγουσα δυνάμει του εν λόγω κανονισμού, όπως επισημαίνει η ίδια η προσφεύγουσα στο σημείο 10 του δικογράφου της προσφυγής της. Με την απάντηση, όμως, στην αρχική αίτηση προσβάσεως διατυπώνεται απλώς μια πρώτη γνώμη, η οποία παρέχει στους ενδιαφερομένους τη δυνατότητα να ζητήσουν την επανεξέτασή της από το οικείο θεσμικό όργανο. Κατά συνέπεια, μόνο το μέτρο που λαμβάνεται από αυτό, έχοντας χαρακτήρα αποφάσεως και

αντικαθιστώντας πλήρως την προηγουμένως διατυπωθείσα γνώμη, μπορεί να παραγάγει έννομα αποτελέσματα δυνάμενα να θίξουν τα συμφέροντα του αιτούντος και, ως εκ τούτου, να προσβληθεί με προσφυγή ακυρώσεως (βλ., υπ' αυτή την έννοια, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 6ης Ιουλίου 2006, Τ-391/03 και Τ-70/04, Franchet και Byk κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. II-2023, σκέψη 48, και της 9ης Σεπτεμβρίου 2009, Τ-437/05, Brink's Security Luxembourg κατά Επιτροπής, Συλλογή 2009, σ. II-3233, σκέψη 71). Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να προβάλει παραδεκτώς παράβαση του κανονισμού 1049/2001 στο πλαίσιο της προσφυγής ακυρώσεως στην υπόθεση Τ-339/10.

37 Λαμβανομένων υπόψη όλων των ανωτέρω στοιχείων, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

– Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από την παράβαση του άρθρου 100 του δημοσιονομικού κανονισμού, του κανονισμού 1049/2001, την παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, την παραβίαση της αρχής της διαφάνειας καθώς και από την προσβολή του δικαιώματος προσβάσεως στα έγγραφα

38 Η προσφεύγουσα βάλλει κατά της αποφάσεως της EFSA να απορρίψει την αίτησή της για πρόσβαση στις προσφορές του αναδόχου και των λοιπών διαγωνιζομένων (βλ. σκέψη 7 ανωτέρω). Κατά την προσφεύγουσα, η πρόσβαση στις τεχνικές προσφορές των διαγωνιζομένων δεν θα έθιγε κανένα εμπορικό συμφέρον. Η έλλειψη προσβάσεως στα έγγραφα αυτά απέκλειε την κατανόηση της εκθέσεως της επιτροπής αξιολογήσεως. Εξάλλου, το γεγονός ότι η EFSA δεν διευκρίνισε την τιμή που προσέφερε ο ανάδοχος αποτελούσε έλλειψη αιτιολογίας. Κατά την προσφεύγουσα, το Γενικό Δικαστήριο έχει ήδη δεχθεί ότι η τιμή που προσφέρεται από τον ανάδοχο αποτελεί ένα από τα χαρακτηριστικά και σχετικά πλεονεκτήματα της επιλεγείσας προσφοράς.

39 Η EFSA αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

40 Προκαταρκτικώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, μολονότι η προσφεύγουσα αναφέρεται στην αρχή της διαφάνειας και το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα στον τίτλο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει, εντούτοις με τα επιχειρήματα που αναπτύσσονται στο δικόγραφο της προσφυγής της επιδιώκεται να διαπιστωθεί έλλειψη αιτιολογίας για τον λόγο ότι δεν της γνωστοποιήθηκαν οι προσφορές των λοιπών διαγωνιζομένων και, ιδίως, του αναδόχου.

41 Ειδικότερα, η προσφεύγουσα δηλώνει στο σημείο 26 του δικογράφου της προσφυγής της, ότι «[η] άρνηση προσβάσεως και το γεγονός ότι η επιτροπή αξιολογήσεως [... δεν της] κοινοποίησε [...] την προσφορά της αναδόχου επιχειρήσεως καθιστούν, κατ' αποτέλεσμα, παράνομη τη διαδικασία δεδομένου ότι τα περιορισμένα στοιχεία που διαλαμβάνονται στην έκθεση αξιολογήσεως αποκλείουν την κατανόηση των σημαντικών διαφορών μεταξύ των δύο προσφορών και την εξακρίβωση του αν συντρέχουν όντως οι θετικώς αξιολογούμενες από την [επιτροπή] αξιολογήσεως προϋποθέσεις». Εξάλλου, στο σημείο 27 του δικογράφου της προσφυγής, η προσφεύγουσα διευκρινίζει ότι «το γεγονός ότι δεν αναφέρθηκε η τιμή που προσφέρθηκε από [τον ανάδοχο] έχει ως συνέπεια η διαδικασία αναθέσεως να πάσχει έλλειψη αιτιολογίας δεδομένου ότι δεν γίνεται αναφορά του αριθμού των μορίων που απονέμονται στην ανάδοχο επιχείρηση όσον αφορά αυτό το σκέλος».

42 Από το άρθρο 100, παράγραφος 2, του δημοσιονομικού κανονισμού και το άρθρο 149 των κανόνων εφαρμογής προκύπτει ότι η αναθέτουσα αρχή εκπληρώνει την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει εφόσον, κατ' αρχάς, ενημερώσει αμέσως τους διαγωνιζομένους που αποκλείστηκαν για τους λόγους απορρίψεως της προσφοράς τους και, εν συνεχεία, γνωστοποιήσει στους διαγωνιζομένους οι οποίοι υπέβαλαν παραδεκτή προσφορά και το ζητούν ρητώς τα χαρακτηριστικά και τα σχετικά πλεονεκτήματα της επιλεγείσας προσφοράς, καθώς και το όνομα ή την επωνυμία του αναδόχου εντός δεκαπέντε ημερολογιακών ημερών από την παραλαβή γραπτής αιτήσεως (αποφάσεις του

Πρωτοδικείου της 10ης Σεπτεμβρίου 2008, T-465/04, Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής, που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 47, και Brink's Security Luxembourg κατά Επιτροπής, σκέψη 36 ανωτέρω, σκέψη 160).

43 Τούτο συνάδει προς τον σκοπό της επιβαλλόμενης από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, σύμφωνα με τον οποίο από την αιτιολογία πρέπει να προκύπτει κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική της αρχής που εξέδωσε την πράξη, ώστε, αφενός, οι ενδιαφερόμενοι να μπορούν να πληροφορηθούν τους λόγους του λαμβανόμενου μέτρου, προκειμένου να μπορέσουν να ασκήσουν τα δικαιώματά τους, και, αφετέρου, ο δικαστής να μπορεί να ασκήσει τον έλεγχό του (απόφαση Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής, σκέψη 42 ανωτέρω, σκέψη 48).

44 Επιπλέον, πρέπει να υπομνησθεί ότι η υποχρέωση αιτιολογήσεως πρέπει να εκτιμάται αναλόγως των περιστάσεων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, ιδίως βάσει του περιεχομένου της πράξεως, της φύσεως των προβαλλομένων λόγων και του συμφέροντος που έχουν ενδεχομένως ως προς τη λήψη διευκρινίσεων οι αποδέκτες ή άλλα πρόσωπα τα οποία η πράξη αφορά άμεσα και ατομικά (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 2ας Απριλίου 1998, C-367/95 P, Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, Συλλογή 1998, σ. I-1719, σκέψη 63 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

45 Εν προκειμένω, πρώτον, πρέπει να επισημανθεί ότι η EFSA γνωστοποίησε στην προσφεύγουσα τους λόγους απορρίψεως της προσφοράς της, τα χαρακτηριστικά και τα πλεονεκτήματα της προσφοράς του αναδόχου, καθώς και την επωνυμία του, της κοινοποίησε δε αντίγραφο της εκθέσεως αξιολογήσεως και της συμβάσεως που συνήψε με τον ανάδοχο (βλ. σκέψεις 5 και 7 ανωτέρω).

46 Δεύτερον, το επιχείρημα ότι χωρίς πρόσβαση στην τεχνική προσφορά, η έκθεση της επιτροπής αξιολογήσεως δεν γίνεται κατανοητή πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο. Πράγματι, προκύπτει από την έκθεση της επιτροπής αξιολογήσεως ότι αυτή προσδιόρισε, για κάθε ένα από τα επιμέρους κριτήρια τεχνικής αξιολογήσεως των προσφορών, τους λόγους απονομής των μορίων στους οικείους διαγωνιζομένους. Ειδικότερα, όσον αφορά το πρώτο επιμέρους κριτήριο τεχνικής αξιολογήσεως, το οποίο αφορά ο τρίτος λόγος ακυρώσεως που προβάλλεται με την υπό κρίση προσφυγή, στην έκθεση της επιτροπής αξιολογήσεως παρέχονται αρκούντως ακριβείς ενδείξεις όσον αφορά τα χαρακτηριστικά των υποβληθεισών προσφορών και, ιδίως, της προσφοράς του αναδόχου. Η προσφεύγουσα μπόρεσε, εξάλλου, να αναπτύξει ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, στηριζόμενη στην έκθεση της επιτροπής αξιολογήσεως, επιχειρήματα σχετικά, αφενός, με τα συγκριτικά πλεονεκτήματα των επίμαχων προσφορών και, αφετέρου, με την προσφορά που υπέβαλε ο ανάδοχος.

47 Τρίτον, όσον αφορά το επιχείρημα ότι η EFSA δεν γνωστοποίησε την τιμή που προσέφερε ο ανάδοχος και ακόμη και αν υποτεθεί ότι η τιμή αυτή συμπεριλαμβάνεται στα χαρακτηριστικά και σχετικά πλεονεκτήματα της επιλεγείσας προσφοράς τα οποία η αναθέτουσα αρχή ήταν, εν προκειμένω, υποχρεωμένη να γνωστοποιήσει δυνάμει του άρθρου 100, παράγραφος 2, του δημοσιονομικού κανονισμού, προκύπτει, σε κάθε περίπτωση, από τη συζήτηση της υποθέσεως ότι η προσφεύγουσα είχε τη δυνατότητα να λάβει γνώση της εν λόγω τιμής (βλ. σκέψη 34 ανωτέρω).

48 Κατόπιν των στοιχείων αυτών, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι η EFSA δεν παρέβη, εν προκειμένω, την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει, η οποία απορρέει ιδίως από το άρθρο 100, παράγραφος 2, του δημοσιονομικού κανονισμού.

49 Σε κάθε περίπτωση και καθόσον τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας, και ιδίως η επίκληση της αρχής διαφάνειας, μπορούν να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι βάλλουν κατά, αυτής καθ' εαυτήν, της αρνήσεως προσβάσεως στις τεχνικές και οικονομικές προσφορές των διαγωνιζομένων, ιδίως εκείνης του αναδόχου, πρέπει να υπομνησθεί ότι η αρχή της διαφάνειας, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 89, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού, πρέπει να συμβιβάζεται με την προστασία του δημοσίου συμφέροντος, των θεμιτών εμπορικών συμφερόντων δημόσιων ή ιδιωτικών επιχειρήσεων και τον θεμιτό ανταγωνισμό, που δικαιολογεί την προβλεπόμενη στο άρθρο 100, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του δημοσιονομικού κανονισμού δυνατότητα της αναθέτουσας αρχής να παραλείπει τη

γνωστοποίηση ορισμένων στοιχείων σε απορριφθέντα διαγωνιζόμενο, όταν η παράλειψη αυτή είναι αναγκαία για την τήρηση των επιταγών αυτών (απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Δεκεμβρίου 2009, T-195/08, Antwerpse Bouwwerken κατά Επιτροπής, Συλλογή 2009, σ. II-4439, σκέψη 84). Στο πλαίσιο αυτό το άρθρο 100, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του δημοσιονομικού κανονισμού προβλέπει, κατά περίπτωση, μόνο τη γνωστοποίηση των χαρακτηριστικών και σχετικών πλεονεκτημάτων της επιλεγείσας προσφοράς καθώς και το όνομα ή την επωνυμία του αναδόχου. Το άρθρο 100, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του δημοσιονομικού κανονισμού δεν προβλέπει τη γνωστοποίηση της προσφοράς του αναδόχου στο σύνολό της (βλ., υπ' αυτή την έννοια, διάταξη του Δικαστηρίου της 13ης Ιανουαρίου 2012, C-462/10 P, Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά ΕΟΠ, που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 39 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Εξάλλου, πρέπει να υπομνησθεί ότι, εν προκειμένω, η EFSA γνωστοποίησε στην προσφεύγουσα τους λόγους απορρίψεως της προσφοράς της, τα χαρακτηριστικά και πλεονεκτήματα της προσφοράς του αναδόχου καθώς και την επωνυμία του, της κοινοποίησε δε αντίγραφο της εκθέσεως αξιολογήσεως και της συμβάσεως που συνήψε με τον ανάδοχο. Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων αυτών, το Γενικό Δικαστήριο αποφαίνεται ότι η EFSA δεν παρέβη την υποχρέωση διαφάνειας που υπέχει κατά το άρθρο 89, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού. Επιπλέον, όσον αφορά συγκεκριμένα την οικονομική προσφορά του αναδόχου, πρέπει να υπομνησθεί ότι η προσφεύγουσα είχε τη δυνατότητα να λάβει γνώση της προφοράς αυτής βάσει των εγγράφων που γνωστοποιήθηκαν από την EFSA (βλ. σκέψη 34 ανωτέρω).

50 Τέλος, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας, καθόσον μπορούν να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι με αυτά γίνεται επίκληση παραβάσεως του κανονισμού 1049/2001, πρέπει να απορριφθούν για τους ίδιους λόγους που εκτέθηκαν στη σκέψη 36 ανωτέρω.

51 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των στοιχείων αυτών, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

– Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 100 του δημοσιονομικού κανονισμού, από παράβαση της συγγραφής υποχρεώσεων και από έλλειψη αιτιολογίας

52 Η προσφεύγουσα βάλλει κατά της συγκριτικής αξιολογήσεως που πραγματοποιήθηκε μεταξύ της προσφοράς της και της προσφοράς του αναδόχου όσον αφορά το πρώτο επιμέρους κριτήριο τεχνικής αξιολογήσεως. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι, μολονότι έχει στη διάθεσή της σημαντικό αριθμό οχημάτων σε σύγκριση με τον ανάδοχο, εντούτοις η συναφής τεχνική αξιολόγηση είναι όμοια. Εξάλλου, η επιτροπή αξιολογήσεως κακώς έκρινε ότι η προσφεύγουσα είχε υποβάλει περιορισμένες πληροφορίες σχετικά, αφενός, με την αποτελεσματική παρακολούθηση των αεροπορικών πτήσεων και, αφετέρου, την ευελιξία των παρεχόμενων υπηρεσιών και την προστιθέμενη αξία τους για τους επιβάτες. Η προσφεύγουσα επικρίνει επίσης την προσφορά του αναδόχου βάσει της εφαρμοστέας για τις επίμαχες υπηρεσίες ιταλικής νομοθεσίας. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η δέσμευση που ανέλαβε ο ανάδοχος να διατηρεί όχημα σταθμευμένο σε μόνιμη βάση κοντά στον χώρο σταθμεύσεως της EFSA είναι παράνομη δεδομένου ότι, αφενός, η στάθμευση των εκμισθούμενων οχημάτων επιτρέπεται μόνο σε εγκεκριμένο χώρο και, αφετέρου, η παροχή εγγυήσεως συνεχούς διαθεσιμότητας οχήματος έρχεται σε αντίθεση με την υποχρέωση ανταποκρίσεως σε αιτήματα ιδιωτών εντολέων. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι το Γενικό Δικαστήριο έχει δεχθεί ότι οι όροι διαγωνισμού δεν πρέπει να παρακινούν τους διαγωνιζομένους να παραβαίνουν την εθνική νομοθεσία. Τέλος, η επιτροπή αξιολογήσεως δεν έλαβε υπόψη της ότι η προσφεύγουσα έχει συνάψει συμφωνία συνεργασίας προκειμένου να είναι σε θέση να παρέχει υπηρεσίες σε οποιαδήποτε πόλη στο ιταλικό έδαφος. Η έκθεση της επιτροπής αξιολογήσεως, βάσει των διαλαμβανόμενων σε αυτή στοιχείων, πάσχει έλλειψη αιτιολογίας.

53 Η EFSA αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

54 Προκαταρκτικώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, η αναθέτουσα αρχή διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά τα στοιχεία που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να ληφθεί απόφαση συνάψεως συμβάσεως βάσει διαγωνισμού και ότι ο έλεγχος του Γενικού Δικαστηρίου πρέπει να περιορίζεται στον έλεγχο της τηρήσεως των κανόνων διαδικασίας και αιτιολογήσεως καθώς και στον έλεγχο της ουσιαστικής ακρίβειας των πραγματικών περιστατικών, της ελλείψεως πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως και καταχρήσεως εξουσίας (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2002, T-211/02, Tideland Signal κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-3781, σκέψη 33· της 6ης Ιουλίου 2005, T-148/04, TQ3 Travel Solutions Belgium κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-2627, σκέψη 47, καθώς και της 20ής Μαΐου 2009, T-89/07, VIP Car Solutions κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 2009, σ. II-1403, σκέψη 56).

55 Εν προκειμένω, το πρώτο επιμέρους κριτήριο τεχνικής αξιολογήσεως αφορούσε τις πρακτικές λεπτομέρειες της παροχής υπηρεσιών από κατάλληλο στόλο οχημάτων, τη διαθεσιμότητα καθώς και την ευελιξία των υπηρεσιών καθώς και την παρακολούθηση των αεροπορικών πτήσεων. Ο ανάδοχος έλαβε βαθμολογία κατά 7 μόρια ανώτερη (επί 25) εκείνης της προσφεύγουσας.

56 Όσον αφορά την προσφεύγουσα, η επιτροπή αξιολογήσεως έκρινε ότι ο στόλος των προτεινόμενων οχημάτων ήταν πολύ εκτεταμένος, με αριθμό οχημάτων ανώτερο από τον απαιτούμενο και συνεχή διαθεσιμότητα. Η επιτροπή αξιολογήσεως επισήμανε επίσης τον περιορισμένο χαρακτήρα των πληροφοριών που υποβλήθηκαν σχετικά με την αποτελεσματική παρακολούθηση των αεροπορικών πτήσεων, την ευελιξία των παρεχόμενων υπηρεσιών και την προστιθέμενη αξία για τους επιβάτες (βοήθεια προς τους επιβάτες σε περίπτωση καθυστερήσεως, σε περίπτωση απώλειας αποσκευών ή σε περίπτωση αλλαγής της πορείας της πτήσεως).

57 Όσον αφορά τον ανάδοχο, η επιτροπή αξιολογήσεως έκρινε επίσης ότι ο στόλος των προτεινόμενων οχημάτων ήταν επίσης πολύ εκτεταμένος, με αριθμό οχημάτων ανώτερο από τον απαιτούμενο και συνεχή διαθεσιμότητα. Η επιτροπή αξιολογήσεως τόνισε εξάλλου τον υψηλό βαθμό ευελιξίας και διαθεσιμότητας των προτεινόμενων υπηρεσιών. Ειδικότερα, η επιτροπή επισήμανε την ύπαρξη συμφωνίας συνεργασίας προκειμένου να υπάρχουν οδηγοί σε ετοιμότητα σε άλλους τόπους, όπως η Λομβαρδία (Ιταλία) και η Πάρμα (Ιταλία), την παρουσία επί μονίμου βάσεως οχήματος κοντά στον χώρο σταθμεύσεως της EFSA, τη βοήθεια σε περίπτωση απώλειας αποσκευών, την ύπαρξη τεχνικού σημείου επαφής για τη συνεχή συντήρηση του λογισμικού και τη δέσμευση για συνεχή και συστηματική παρακολούθηση των πτήσεων.

58 Πρώτον, όσον αφορά την αξιολόγηση του στόλου οχημάτων, δεν αμφισβητείται ότι τόσο η προσφεύγουσα όσο και ο ανάδοχος διέθεταν αριθμό οχημάτων ανώτερο του απαιτούμενου βάσει της συγγραφής υποχρεώσεων. Υπό τις συνθήκες αυτές, το γεγονός ότι η προσφεύγουσα διέθετε, ενδεχομένως, μεγαλύτερο στόλο οχημάτων σε σχέση με εκείνον του αναδόχου δεν μπορεί να έχει επιρροή στην συγκριτική αξιολόγηση των προσφορών ως προς το σημείο αυτό.

59 Δεύτερον, όσον αφορά το επιχείρημα ότι η επιτροπή αξιολογήσεως κακώς έκρινε ότι η προσφεύγουσα είχε υποβάλει περιορισμένες πληροφορίες όσον αφορά την αποτελεσματική παρακολούθηση των αεροπορικών πτήσεων, πρέπει να επισημανθεί ότι η προσφορά της προσφεύγουσας, την οποία αυτή επικαλείται με τα δικόγραφά της, προς στήριξη των επιχειρημάτων της, είχε ως εξής:

«Η Cosepuri έχει προμηθευτεί νέο λογισμικό το οποίο έχει τη δυνατότητα να συνδέεται με τους δικτυακούς τόπους των κυριότερων ιταλικών αεροδρομίων προκειμένου να τηλεφορτώνει σε πραγματικό χρόνο το σύνολο των πληροφοριών σχετικά με τις αναχωρήσεις και τις αφίξεις των εγχώριων και διεθνών πτήσεων. Χάρη σε αυτό, οι χειριστές μας του κέντρου διαχειρίσεως για την EFSA οι οποίοι ασχολούνται με τη κατανομή των υπηρεσιών έχουν τη δυνατότητα να παρακολουθούν και να ελέγχουν τις ώρες αφίξεως και αναχωρήσεως των πτήσεων από και προς τα αεροδρόμια που αφορά το αντικείμενο του διαγωνισμού. Κατ' αυτό τον τρόπο, η Cosepuri μπορεί να ειδοποιεί για ενδεχόμενες καθυστερήσεις ή αλλαγές πορείας πτήσεων σε περίπτωση απρόβλεπτων καιρικών συνθηκών, μη αναμενόμενων απεργιών ή μηχανολογικών προβλημάτων.»

60 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφορά της προσφεύγουσας ήταν, όντως, ελάχιστα αναλυτική όπως έκρινε κατ' ουσίαν η επιτροπή αξιολογήσεως. Η προσφορά της προσφεύγουσας περιοριζόταν στη δήλωση ότι διαθέτει σύστημα παρακολουθήσεως των αεροπορικών πτήσεων χωρίς να προσδιορίζει τα τεχνικά χαρακτηριστικά του συστήματος αυτού. Επιπλέον, κατά την προσφορά της προσφεύγουσας το νέο λογισμικό που χρησιμοποιεί (του οποίου το όνομα δεν αναφέρεται στο απόσπασμα που αυτή παραθέτει) έχει «τη δυνατότητα» να συνδέεται με τους δικτυακούς τόπους των κυριότερων ιταλικών αεροδρομίων, χωρίς να παρέχονται περαιτέρω διευκρινίσεις. Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων αυτών, ουδαμώς συνάγεται ότι η επιτροπή αξιολογήσεως υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι η προσφεύγουσα είχε παράσχει περιορισμένες πληροφορίες όσον αφορά την αποτελεσματική παρακολούθηση των αεροπορικών πτήσεων.

61 Τρίτον, όσον αφορά το επιχείρημα ότι η επιτροπή αξιολογήσεως κακώς έκρινε ότι η προσφεύγουσα είχε υποβάλει περιορισμένα στοιχεία όσον αφορά την ευελιξία των υπηρεσιών και την προστιθέμενη αξία για τους επιβάτες, πρέπει να επισημανθεί ότι η προσφεύγουσα περιορίστηκε στο να διευκρινίσει στην προσφορά της, όπως αναφέρει στα δικόγραφά της, ότι ένα κέντρο διαχειρίσεως θα διετίθετο αποκλειστικά για την EFSA και ότι θα οριζόταν σχετικός υπεύθυνος καθώς και αντικαταστάτης του σε περίπτωση απουσίας. Εντούτοις, όπως επισήμανε η επιτροπή αξιολογήσεως στην έκθεσή της, η προσφεύγουσα δεν παρέσχε κανένα στοιχείο το οποίο να καθιστά δυνατή την εις βάθος αξιολόγηση της ευελιξίας των προτεινόμενων υπηρεσιών. Ειδικότερα, δεν υποβλήθηκε κανένα στοιχείο σχετικά με τη βοήθεια προς τους επιβάτες σε περίπτωση καθυστερήσεως, σε περίπτωση απώλειας αποσκευών και σε περίπτωση αλλαγής της πορείας της πτήσεως, πράγμα που επισήμανε η επιτροπή αξιολογήσεως στην έκθεσή της και δεν αμφισβητεί η προσφεύγουσα. Υπό τις συνθήκες αυτές, από κανένα στοιχείο δεν μπορεί να συναχθεί ότι η επιτροπή αξιολογήσεως υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι η προσφεύγουσα είχε παράσχει περιορισμένες πληροφορίες όσον αφορά την ευελιξία των υπηρεσιών και την προστιθέμενη αξία για τους επιβάτες.

62 Τέταρτον, όσον αφορά το επιχείρημα ότι η επιτροπή αξιολογήσεως δεν έλαβε υπόψη της ότι η προσφεύγουσα είχε συνάψει συμφωνία συνεργασίας προκειμένου να είναι σε θέση να παρέχει υπηρεσίες σε οποιαδήποτε πόλη στο ιταλικό έδαφος, πρέπει να επισημανθεί ότι τα όσα συναφή υποστηρίζει η προσφεύγουσα δεν ανταποκρίνονται στα πράγματα. Πράγματι, όπως ορθώς επισημαίνει η EFSA στα δικόγραφά της, η προσφορά της προσφεύγουσας περιοριζόταν στην εισαγωγική αναφορά ότι είχε δημιουργήσει νέες επιχειρήσεις δραστηριοποιούμενες μόνο στις περιοχές της Emilia-Romagna (Ιταλία) και της Τοσκάνης (Ιταλία), χωρίς να προσδιορίζει αρκετά ούτε τις πράγματι παρεχόμενες υπηρεσίες από τις επιχειρήσεις αυτές ούτε τις οικείες εδαφικές περιφέρειες. Εξάλλου, στην προσφορά της προσφεύγουσας αναφερόταν εν συντομία, επίσης εισαγωγικώς, η δυνατότητα των πελατών, μέσω υπηρεσίας εκμισθώσεως καλούμενης «Busclick», να πραγματοποιούν κρατήσεις σε «όλες τις πόλεις». Πέραν, όμως, της ασάφειας όσον αφορά την προτεινόμενη υπηρεσία, από την παρουσίαση αυτή δεν προκύπτει σαφώς ότι η φράση «όλες οι πόλεις» αναφέρεται στη γεωγραφική θέση των προτεινόμενων υπηρεσιών ή σε εκείνη των πελατών που χρησιμοποιούν τις επίμαχες υπηρεσίες. Κατά συνέπεια, η EFSA δεν μπορούσε να στηριχθεί λυσιτελώς στις ως άνω αποσπασματικές πληροφορίες για να συναγάγει το συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα είχε όντως τη δυνατότητα να παράσχει τις υπηρεσίες της «σε οποιαδήποτε πόλη στο ιταλικό έδαφος», όπως εντούτοις διατείνεται η προσφεύγουσα με τα δικόγραφά της.

63 Πέμπτον, όσον αφορά το επιχείρημα ότι η προσφορά του αναδόχου δεν συνάδει προς την ιταλική νομοθεσία, ακόμα και αν υποτεθεί ότι η υποστηριζόμενη από την προσφεύγουσα ερμηνεία της εν λόγω νομοθεσίας είναι ορθή, πρέπει να επισημανθεί, κατ' αρχάς, ότι η συγγραφή υποχρεώσεων δεν προέβλεπε, ως τεχνικό όρο, τη στάθμευση ενός ή περισσοτέρων οχημάτων πλησίον της EFSA. Ως εκ τούτου, δεν μπορεί να γίνει δεκτό, εν προκειμένω, ότι οι όροι του διαγωνισμού παρακινούσαν τους διαγωνιζομένους να παραβούν την εφαρμοστέα στην επίμαχη σύμβαση εθνική νομοθεσία. Στη συνέχεια, όπως ορθώς επισημαίνει η EFSA στα δικόγραφά της, η προσφορά του αναδόχου μπορούσε να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο διαγωνιζόμενος διέθετε ήδη ή θα είχε στη διάθεσή του εγκεκριμένο χώρο πλησίον της EFSA. Τέλος, όσον αφορά το επιχείρημα ότι η δέσμευση του αναδόχου να διατηρεί όχημα σταθμευμένο σε μόνιμη βάση πλησίον της EFSA δεν του επέτρεπε να

ανταποκρίνεται σε αιτήματα ιδιωτών εντολέων, αρκεί η διαπίστωση ότι η επιτροπή αξιολογήσεως απλώς σημείωσε τη δέσμευση του αναδόχου περί σταθμεύσεως οχήματος πλησίον της EFSA. Αυτή η δέσμευση μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, στην περίπτωση που ιδιώτης εντολέας δεσμεύει το επίμαχο όχημα, ο ανάδοχος αναλαμβάνει την υποχρέωση να το αντικαταστήσει. Δεν μπορεί, σε κάθε περίπτωση, να συναχθεί από τη δέσμευση αυτή ότι το επίμαχο όχημα δεν θα μπορούσε, ενδεχομένως, να τεθεί στη διάθεση άλλων εντολέων πλην της EFSA. Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων αυτών, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας δεν δικαιολογούν το συμπέρασμα ότι η έκθεση της επιτροπής αξιολογήσεως πάσχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Επιπλέον, ακόμη και αν υποτεθεί ότι η επιτροπή αξιολογήσεως υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, από κανένα στοιχείο δεν μπορεί να συναχθεί ότι η βαθμολογία του αναδόχου θα ήταν κατ' ανάγκην μικρότερη κατά 1,62 μόρια (επί 25) όσον αφορά το πρώτο επιμέρους κριτήριο τεχνικής αξιολογήσεως, πράγμα που θα έδινε τη δυνατότητα στην προσφεύγουσα να λάβει τη μεγαλύτερη συνολική βαθμολογία. Πρέπει να υπομνησθεί, συναφώς, ότι η συγγραφή υποχρεώσεων δεν προέβλεπε, ως τεχνικό όρο, τη στάθμευση ενός η περισσότερων οχημάτων πλησίον της EFSA.

64 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των ανωτέρω στοιχείων, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

65 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι το αίτημα ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του αιτήματος αποζημιώσεως

66 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, λαμβανομένου υπόψη του παράνομου χαρακτήρα των πράξεών της, η EFSA πρέπει να υποχρεωθεί να την αποζημιώσει για τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε για τη συμμετοχή της στον διαγωνισμό καθώς και για τα διαφυγόντα κέρδη, ενώ το ποσό αυτό πρέπει να είναι τουλάχιστον 10 % της αμοιβής της υπηρεσίας, η οποία αποτελούσε αντικείμενο του διαγωνισμού, προσαυξημένο με τους νόμιμους τόκους από την ημερομηνία αναθέσεως της υπηρεσίας ως την εξόφληση των οφειλόμενων ποσών.

67 Η EFSA υποστηρίζει πρωτίστως ότι για το δικόγραφο της προσφυγής δεν έχει τηρηθεί το άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας και, σε κάθε περίπτωση, αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

68 Πρέπει να υπομνησθεί ότι η στοιχειοθέτηση εξωσυμβατικής ευθύνης της Ένωσης και η άσκηση του δικαιώματος αποκαταστάσεως της προκληθείσας ζημίας, δυνάμει του άρθρου 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, εξαρτώνται από τη συνδρομή ενός συνόλου προϋποθέσεων που αφορούν το παράνομο της συμπεριφοράς που προσάπτεται στα όργανα, το υποστατό της ζημίας και την ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της συμπεριφοράς αυτής και της προβαλλόμενης ζημίας. Καθόσον οι τρεις προϋποθέσεις της ευθύνης που προβλέπει το άρθρο 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ πρέπει να συντρέχουν σωρευτικώς, η έλλειψη της μιας από αυτές αρκεί για την απόρριψη της αγωγής αποζημιώσεως. Εξάλλου, δεν υπάρχει καμία υποχρέωση εξετάσεως των προϋποθέσεων της ευθύνης ενός οργάνου με καθορισμένη σειρά (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 18ης Μαρτίου 2010, C-419/08 P, Trubowest Handel και Makarov κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 2010, σ. I-2259, σκέψεις 40 έως 42 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

69 Εν προκειμένω, από τις σκέψεις που εκτέθηκαν όσον αφορά το αίτημα ακυρώσεως προκύπτει ότι από την εξέταση των λόγων ακυρώσεως και των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας δεν προέκυψε ύπαρξη παρανομίας. Ως εκ τούτου, δεν πληρούται η προϋπόθεση του παράνομου χαρακτήρα της προσαπτόμενης στην EFSA συμπεριφοράς.

70 Κατά συνέπεια, δεδομένου ότι δεν πληρούται μία από τις προϋποθέσεις για τη στοιχειοθέτηση της ευθύνης της Ένωσης, το αίτημα αποζημιώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο. Ως εκ τούτου δεν είναι αναγκαίο να κριθεί αν το αίτημα αποζημιώσεως πληροί τις απαιτήσεις σαφήνειας που απορρέουν από το άρθρο 21, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, το οποίο εφαρμόζεται στη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου δυνάμει του άρθρου 53, πρώτο εδάφιο, του ίδιου Οργανισμού, και από το άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας.

71 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι η προσφυγή στην υπόθεση Τ-339/10 πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της, χωρίς να συντρέχει λόγος να γίνει δεκτό το αίτημα λήψεως μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας το οποίο προέβαλε η προσφεύγουσα και το οποίο συνίσταται στην κοινοποίηση αντιγράφου της τεχνικής προσφοράς του αναδόχου, δεδομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι έχει επαρκώς διαφωτισθεί από τα στοιχεία της δικογραφίας.

2. *Επί της προσφυγής στην υπόθεση Τ-532/10*

Επί του παραδεκτού της προσφυγής

72 Η EFSA υποστηρίζει ότι η προσφυγή στην υπόθεση Τ-532/10 πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη κατά το μέτρο που έχει το ίδιο αντικείμενο με εκείνο της προσφυγής στην υπόθεση Τ-339/10.

73 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τα επιχειρήματα της EFSA.

74 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι αντικείμενο της προσφυγής στην υπόθεση Τ-339/10 είναι η ακύρωση της αποφάσεως της EFSA να απορρίψει την προσφορά της προσφεύγουσας και να αναθέσει το αντικείμενο της επίμαχης συμβάσεως σε άλλο διαγωνιζόμενο, του οποίου η προσφορά κρίθηκε καλύτερη (βλ. σκέψη 29 ανωτέρω). Αντικείμενο της προσφυγής στην υπόθεση Τ-532/10 είναι η ακύρωση της αποφάσεως της EFSA της 15ης Σεπτεμβρίου 2010 με την οποία δεν επετράπη η πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα (βλ. σκέψη 19 ανωτέρω). Κατά συνέπεια, οι προσφυγές στις υποθέσεις Τ-339/10 και Τ-532/10 δεν έχουν το αυτό αντικείμενο.

75 Τα επιχειρήματα της EFSA πρέπει συνεπώς να απορριφθούν και η προσφυγή στην υπόθεση Τ-532/10 να κριθεί παραδεκτή.

Επί του παραδεκτού του δευτέρου αιτήματος

76 Με το δεύτερο αίτημά της στην υπόθεση Τ-532/10, η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να απευθύνει στην EFSA διαταγή «περί επιδείξεως εμπιστευτικών εγγράφων». Πρέπει να γίνει δεκτό, ως προς το σημείο αυτό, ότι η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο να απευθύνει στην EFSA διαταγή περί παροχής προσβάσεως στα επίμαχα έγγραφα.

77 Πρέπει, όμως, να υπομνησθεί ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν έχει αρμοδιότητα να απευθύνει διαταγές στα θεσμικά όργανα (βλ., μεταξύ άλλων, διάταξη του Πρωτοδικείου της 12ης Νοεμβρίου 1996, Τ-47/96, SDDDA κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-1559, σκέψη 45, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Σεπτεμβρίου 1999, Τ-127/98, UPS Europe κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-2633, σκέψη 50). Πράγματι, κατά το άρθρο 264 ΣΛΕΕ, έχει μόνο τη δυνατότητα να ακυρώσει την προσβαλλόμενη πράξη. Εναπόκειται στη συνέχεια στο οικείο θεσμικό όργανο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 266 ΣΛΕΕ, να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (απόφαση του Πρωτοδικείου της 24ης Ιανουαρίου 1995, Τ-74/92, Ladbroke Racing κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-115, σκέψη 75).

78 Κατά συνέπεια, το δεύτερο αίτημα στην υπόθεση Τ-532/10 πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο.

Επί της ουσίας

79 Η προσφεύγουσα προβάλλει προς στήριξη της προσφυγής της ως μοναδικό λόγο ακυρώσεως την παράβαση του άρθρου 100 του δημοσιονομικού κανονισμού, την παράβαση του κανονισμού 1049/2001, την παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως και της αρχής της διαφάνειας και την προσβολή του δικαιώματος προσβάσεως στα έγγραφα, καθώς και την κατάχρηση εξουσίας.

80 Κατ' αρχάς, η προσφεύγουσα υπενθυμίζει τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που ανέπτυξε στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως τον οποίο προέβαλε με την προσφυγή της στην υπόθεση T-339/10. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η έλλειψη διαφάνειας που επέδειξε η EFSA και η έλλειψη αιτιολογίας στα έγγραφα που της κοινοποιήθηκαν δεν καθιστούν δυνατό να εξακριβωθεί αν τηρήθηκε η διαδικασία και αν η επιλεγείσα προσφορά είναι η καλύτερη. Εξάλλου, στο πλαίσιο του υπομνήματός της απαντήσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η απάντηση που της απηύθυνε η EFSA στις 15 Σεπτεμβρίου 2010 ελήφθη μετά την παρέλευση της δεκαπενθήμερης προθεσμίας που προβλέπει το άρθρο 149, παράγραφοι 2 και 3, των κανόνων εφαρμογής. Όσον αφορά συγκεκριμένα το δικαίωμα προσβάσεως στα επίμαχα έγγραφα, η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, ότι τα έγγραφα που υποβάλλονται από διαγωνιζόμενο στο πλαίσιο διαγωνισμού εμπίπτουν στο πλαίσιο της συγκριτικής αξιολογήσεως της προσφοράς αυτής σε σχέση με εκείνες των λοιπών διαγωνιζομένων. Το δικαίωμα απορρήτου του αναδόχου είναι υποδεέστερο των δικαιωμάτων άμυνας των λοιπών διαγωνιζομένων. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα επικρίνει το γεγονός ότι δεν της παρασχέθηκε πρόσβαση στην οικονομική προσφορά που υπέβαλε ο ανάδοχος. Αυτό συνιστά έλλειψη αιτιολογίας και αποτελεί πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Η απόφαση της EFSA της 15ης Σεπτεμβρίου 2010 δεν καθιστά δυνατό να προσδιοριστεί συγκεκριμένα πώς θα μπορούσε να θιγεί η τεχνογνωσία του αναδόχου αν επιτρεπόταν η πρόσβαση στην προσφορά του. Η άρνηση προσβάσεως συνιστά επίσης κατάχρηση εξουσίας. Η συμπεριφορά της EFSA, η οποία προστατεύει μόνο τα συμφέροντα του αναδόχου, δεν συνάδει με τα κριτήρια της ουδετερότητας και της αμεροληψίας τα οποία θα έπρεπε να υπερισχύουν. Εξάλλου, κατά την προσφεύγουσα η προσέγγιση που επέλεξε εν προκειμένω η EFSA παρέχει διαχρονικώς πλεονέκτημα στον ανάδοχο και αντιβαίνει προς την ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών, την ελευθερία εγκαταστάσεως και τους κανόνες διαφάνειας όσον αφορά τις δημόσιες συμβάσεις. Η προσφεύγουσα προσθέτει, όσον αφορά το προβαλλόμενο από την EFSA επιχείρημα περί μη εφαρμογής εν προκειμένω του κανονισμού 1049/2001, ότι οι όροι του διαγωνισμού πρέπει να διασφαλίζουν ότι ο υποψήφιος επιλέγεται βάσει αντικειμενικών κριτηρίων και ότι η διαδικασία διεξάγεται με τήρηση των κανόνων που αρχικώς καθορίστηκαν. Εν προκειμένω, η EFSA αναφερόταν πάντοτε στον κανονισμό 1049/2001 ως κανονιστικό πλαίσιο αναφοράς.

81 Η EFSA αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας. Ειδικότερα, όσον αφορά συγκεκριμένα το δικαίωμα προσβάσεως στα επίμαχα έγγραφα, η EFSA υποστηρίζει ότι ο κανονισμός 1049/2001 δεν έχει εφαρμογή και ότι πρέπει να εφαρμοστούν οι διατάξεις του δημοσιονομικού κανονισμού.

82 Προκαταρκτικώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, στην απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2010 (βλ. σκέψη 11 ανωτέρω), η EFSA επικαλέστηκε το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001 και το άρθρο 100, παράγραφος 2, του δημοσιονομικού κανονισμού.

83 Πρώτον, καθόσον με ορισμένα από τα επιχειρήματά της, η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση του δημοσιονομικού κανονισμού, αυτά πρέπει να απορριφθούν για τους λόγους που ήδη εκτέθηκαν στο πλαίσιο της προσφυγής στην υπόθεση T-339/10 (βλ. σκέψεις 32 έως 35 και 40 έως 49 ανωτέρω).

84 Τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας με τα οποία προβάλλεται ότι η απάντηση που απηύθυνε η EFSA στις 15 Σεπτεμβρίου 2010 ελήφθη μετά την παρέλευση της δεκαπενθήμερης προθεσμίας που προβλέπεται στο άρθρο 149, παράγραφοι 2 και 3, των κανόνων εφαρμογής είναι προδήλως αβάσιμα, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστεί ο όψιμος χαρακτήρας των επιχειρημάτων αυτών, τα οποία προβλήθηκαν στο στάδιο του υπομνήματος απαντήσεως. Πράγματι, το άρθρο 149, παράγραφοι 2 και 3, των κανόνων εφαρμογής σκοπό έχει ειδικότερα, κατά προέκταση του άρθρου 100,

παράγραφος 2, του δημοσιονομικού κανονισμού, να παράσχει στους απορριφθέντες διαγωνιζομένους τη δυνατότητα να λάβουν, εντός προθεσμίας το πολύ δεκαπέντε ημερολογιακών ημερών από της παραλαβής γραπτής αιτήσεως, συμπληρωματικά στοιχεία για τους λόγους απορρίψεως της προσφοράς τους, τα χαρακτηριστικά και τα σχετικά πλεονεκτήματα της επιλεγείσας προσφοράς καθώς και το όνομα ή την επωνυμία του αναδόχου. Εν προκειμένω, όμως, δεν αμφισβητείται ότι η EFSA γνωστοποίησε στην προσφεύγουσα, στις 31 Μαΐου 2010 (βλ. σκέψη 5 ανωτέρω), ήτοι προτού καν η προσφεύγουσα απευθύνει αίτηση στην EFSA, τους λόγους απορρίψεως της προσφοράς της, σύγκριση μεταξύ της προσφοράς της και εκείνης του αναδόχου και την επωνυμία του. Εξάλλου, η προσφεύγουσα έλαβε επίσης, κατόπιν της αιτήσεώς της, εντός των προθεσμιών που κατ' αυτήν προβλέπει ο κανονισμός 1049/2001, αντίγραφο της εκθέσεως αξιολογήσεως και της συμβάσεως που συνάφθηκε με τον ανάδοχο (βλ. σκέψη 7 ανωτέρω), έγγραφα τα οποία δεν εμπίπτουν στο άρθρο 149, παράγραφοι 2 και 3, των κανόνων εφαρμογής. Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων αυτών, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι η EFSA δεν παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 149, παράγραφοι 2 και 3, των κανόνων εφαρμογής. Όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι από τα διαβιβασθέντα εκ μέρους της EFSA στοιχεία δεν καθίσταται δυνατή η κατανόηση των λόγων που αιτιολογούν την απόφαση της EFSA να αναθέσει το αντικείμενο της συμβάσεως σε άλλο διαγωνιζόμενο, το επιχείρημα αυτό ταυτίζεται με εκείνο το οποίο αναπτύχθηκε στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως που προβλήθηκε με την προσφυγή στην υπόθεση T-339/10 και πρέπει να απορριφθεί για τους ίδιους λόγους (βλ. σκέψεις 40 έως 49 ανωτέρω).

85 Δεύτερον, το επιχείρημα της EFSA ότι ο κανονισμός 1049/2001 δεν έχει εφαρμογή στην υπό κρίση υπόθεση πρέπει να απορριφθεί. Πράγματι, ακόμη και αν υποτεθεί, όπως υποστηρίζει η EFSA, ότι το άρθρο 100, παράγραφος 2, του δημοσιονομικού κανονισμού περιλαμβάνει ειδικό κανόνα όσον αφορά την πρόσβαση στα έγγραφα, δεν αμφισβητείται ότι ο κανονισμός 1049/2001 και ο δημοσιονομικός κανονισμός έχουν διαφορετικούς σκοπούς και ότι δεν περιέχουν διάταξη η οποία να προβλέπει ρητώς ότι ο ένας υπερισχύει του άλλου. Ως εκ τούτου, πρέπει να εξασφαλιστεί ότι έκαστος των κανονισμών αυτών θα εφαρμόζεται κατά τρόπο συμβατό με την εφαρμογή του άλλου ώστε να καθίσταται δυνατή η συνεπής εφαρμογή αμφοτέρων. Επιπλέον, πρέπει να επισημανθεί ότι, εν προκειμένω, η EFSA στηρίχθηκε ρητώς, μεταξύ άλλων, στον κανονισμό 1049/2001 για να απορρίψει την αίτηση προσβάσεως στα επίμαχα έγγραφα.

86 Τρίτον, όσον αφορά συγκεκριμένα την εφαρμογή του κανονισμού 1049/2001 στην υπό κρίση υπόθεση, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά την πρώτη αιτιολογική του σκέψη, ο εν λόγω κανονισμός συγκεκριμενοποιεί τη βούληση που εκφράζεται στο άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, ΕΕ, το οποίο προστέθηκε με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, να πραγματοποιηθεί ένα νέο βήμα στη διαδικασία μιας διαρκώς στενότερης ένωσης των λαών της Ευρώπης, στην οποία οι αποφάσεις λαμβάνονται όσο το δυνατόν πιο ανοικτά και όσο το δυνατόν εγγύτερα στους πολίτες. Όπως υπενθυμίζει η δεύτερη αιτιολογική σκέψη του εν λόγω κανονισμού, το δικαίωμα προσβάσεως του κοινού στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων συναρτάται με τον δημοκρατικό χαρακτήρα αυτών (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Ιουλίου 2011, C-506/08 P, Σουηδία κατά MyTravel και Επιτροπής, Συλλογή 2011, σ. I-6237, σκέψη 72 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

87 Προς τούτο, σκοπός του κανονισμού 1049/2001 είναι, κατά την τέταρτη αιτιολογική σκέψη και το πρώτο του άρθρο, να παρασχεθεί στο κοινό το ευρύτερο δυνατό δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων (βλ. απόφαση Σουηδία κατά MyTravel και Επιτροπής, σκέψη 86 ανωτέρω, σκέψη 73 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

88 Ωστόσο, το δικαίωμα αυτό υπόκειται σε ορισμένους περιορισμούς που στηρίζονται σε λόγους δημοσίου ή ιδιωτικού συμφέροντος. Ειδικότερα, και σύμφωνα με την ενδέκατη αιτιολογική σκέψη, ο εν λόγω κανονισμός προβλέπει, στο άρθρο του 4, καθεστώς εξαιρέσεων που παρέχει στα θεσμικά όργανα τη δυνατότητα να αρνούνται την πρόσβαση σε ένα έγγραφο σε περίπτωση που η γνωστοποίησή του θα έθιγε την προστασία ενός από τα συμφέροντα που προστατεύει το εν λόγω άρθρο (βλ. απόφαση Σουηδία κατά MyTravel και Επιτροπής, σκέψη 86 ανωτέρω, σκέψη 74 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

89 Εντούτοις, δεδομένου ότι τέτοιου είδους εξαιρέσεις συνιστούν απόκλιση από τη γενική αρχή της κατά το δυνατόν ευρύτερης προσβάσεως του κοινού στα έγγραφα, πρέπει να ερμηνεύονται συσταλτικώς και να εφαρμόζονται αυστηρά (βλ. απόφαση Σουηδία κατά MyTravel και Επιτροπής, σκέψη 86 ανωτέρω, σκέψη 75 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

90 Συνεπώς, όταν το οικείο θεσμικό όργανο αποφασίζει να αρνηθεί την πρόσβαση σε έγγραφο, το οποίο του ζητήθηκε να γνωστοποιήσει, οφείλει, κατ' αρχήν, να παράσχει εξηγήσεις σχετικά με το κατά ποιον τρόπο η πρόσβαση στο έγγραφο αυτό είναι ικανή να θίξει συγκεκριμένα και ουσιαστικά το συμφέρον που προστατεύει η προβλεπόμενη στο άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001 εξαίρεση, την οποία επικαλείται το ως άνω όργανο. Επιπλέον, ο κίνδυνος προσβολής του δημόσιου συμφέροντος πρέπει να είναι ευλόγως προβλέψιμος και όχι απλώς υποθετικός (βλ. απόφαση Σουηδία κατά MyTravel και Επιτροπής, σκέψη 86 ανωτέρω, σκέψη 76 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Πάντως, επιτρέπεται στο οικείο θεσμικό όργανο να στηρίζεται, συναφώς, σε γενικά τεκμήρια τα οποία εφαρμόζονται σε ορισμένες κατηγορίες εγγράφων, δεδομένου ότι παρόμοιες γενικού χαρακτήρα θεωρήσεις μπορούν να ισχύουν σε αιτήσεις γνωστοποιήσεως που αφορούν έγγραφα της ίδιας φύσεως (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Ιουνίου 2010, C-139/07 P, Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau, Συλλογή 2010, σ. I-5885, σκέψη 53 και 54 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

91 Εξάλλου, στην περίπτωση που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001, το θεσμικό όργανο πρέπει να εκτιμά αν υφίσταται υπέρτερο δημόσιο συμφέρον το οποίο να δικαιολογεί τη γνωστοποίηση του συγκεκριμένου εγγράφου (απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Ιανουαρίου 2010, T-355/04 και T-446/04, Co-Frutta κατά Επιτροπής, Συλλογή 2010, σ. II-1, σκέψη 123· βλ., επίσης, υπ' αυτή την έννοια, απόφαση του Δικαστηρίου της 1ης Ιουλίου 2008, C-39/05 P και C-52/05 P, Σουηδία και Turco κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2008, σ. I-4723, σκέψη 49).

92 Εν προκειμένω, πρέπει να υπομνησθεί ότι η EFSA, κατόπιν εξετάσεως των επίμαχων εγγράφων, δέχθηκε εν μέρει την αίτηση προσβάσεως που υπέβαλε η προσφεύγουσα κοινοποιώντας της αντίγραφο τόσο της εκθέσεως αξιολογήσεως όσο και της συμβάσεως που συνήψε με τον ανάδοχο (βλ. σκέψη 7 ανωτέρω). Η κοινοποίηση των εγγράφων αυτών έγινε επιπροσθέτως της προηγούμενης γνωστοποιήσεως, δυνάμει του δημοσιονομικού κανονισμού, των λόγων απορρίψεως της προσφοράς της προσφεύγουσας, των χαρακτηριστικών και των πλεονεκτημάτων της προσφοράς του αναδόχου καθώς και της επωνυμίας του (βλ. σκέψη 5 ανωτέρω).

93 Η άρνηση της EFSA να κοινοποιήσει ορισμένα έγγραφα αφορά συγκεκριμένα τις προσφορές που υπέβαλαν οι λοιποί διαγωνιζόμενοι στο πλαίσιο της διαδικασίας του επίμαχου διαγωνισμού. Η EFSA επικαλέστηκε, συναφώς, την εξαίρεση που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 η οποία αφορά την προστασία των εμπορικών συμφερόντων συγκεκριμένου φυσικού ή νομικού προσώπου.

94 Από τα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου δικόγραφα προκύπτει ότι η προσφεύγουσα βάλλει ειδικά κατά της αποφάσεως της EFSA να μην της επιτρέψει πρόσβαση στην προσφορά του αναδόχου. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα δηλώνει, στα δικόγραφά της, ότι η αίτηση προσβάσεώς της αφορούσε «τα στοιχεία της προσφοράς που υπέβαλε ο [ανάδοχος] τα οποία είναι κρίσιμα για την επίμαχη ανάθεση». Εξάλλου, η προσφεύγουσα διευκρίνισε ότι η απόρριψη της αιτήσεως προσβάσεως στην προσφορά του αναδόχου αποτελούσε το «αντικείμενο της παρούσας διαδικασίας». Πρέπει, συνεπώς, το αίτημα της προσφεύγουσας στην υπόθεση T-532/10 να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι με αυτό ζητείται η ακύρωση της αποφάσεως της EFSA της 15ης Σεπτεμβρίου 2010, καθόσον δεν επιτρέπει την πρόσβαση στην προσφορά του αναδόχου.

95 Πρώτον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα έγγραφα ως προς τα οποία γίνεται επίκληση της εξαιρέσεως εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της εξαιρέσεως που αφορά την προστασία των εμπορικών συμφερόντων. Αυτό προκύπτει, ιδίως, από τα οικονομικά και τεχνικά στοιχεία τα οποία περιλαμβάνουν οι προσφορές των διαγωνιζομένων.

96 Δεύτερον, πρέπει να εξακριβωθεί αν η EFSA εξέτασε το κατά πόσον η γνωστοποίηση των εγγράφων τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της εξαιρέσεως που αφορά την προστασία των εμπορικών συμφερόντων συνιστούσε συγκεκριμένη και πραγματική προσβολή του προστατευομένου συμφέροντος.

97 Η EFSA επικαλέστηκε, στην απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2010, το γεγονός ότι ο τρόπος με τον οποίο καταρτίζονται οι προσφορές, η χρησιμοποιούμενη γλώσσα, ο χαρακτηριστικός τρόπος παρουσιάσεως και η τεχνογνωσία των επιχειρήσεων όσον αφορά την προετοιμασία των προσφορών είναι ιδιαίτερες για κάθε επιχείρηση και προϋποθέτουν επενδύσεις τόσο οικονομικές όσο και ως προς το ανθρώπινο δυναμικό. Η EFSA διευκρίνισε ότι αυτό το συμπέρασμα είχε εφαρμογή στην συγκεκριμένη περίπτωση, καθόσον η αντιστοίχηση των προτεινόμενων υπηρεσιών και των αναγκών της EFSA είχε κεφαλαιώδη σημασία. Κατά συνέπεια, οι διαγωνιζόμενοι έχουν, κατά την EFSA, θεμιτό συμφέρον να εμποδίζουν τη γνωστοποίηση των επίμαχων εγγράφων στο κοινό και, επιπλέον, στους πραγματικούς ή εν δυνάμει ανταγωνιστές τους. Ως προς το τελευταίο αυτό σημείο, η EFSA προσέθεσε ότι οι υπηρεσίες τις οποίες αφορούσε ο επίμαχος διαγωνισμός μπορεί να προταθούν σε άλλους οργανισμούς ή επιχειρήσεις, ακόμα και στην ίδια την EFSA στο μέλλον.

98 Από τη διατύπωση της αποφάσεως της 15ης Σεπτεμβρίου 2010 προκύπτει ότι η EFSA δέχθηκε την ύπαρξη γενικού τεκμηρίου ότι η πρόσβαση διαγωνιζομένου στις προσφορές των λοιπών διαγωνιζομένων θίγει, κατ' αρχήν, το προστατευόμενο συμφέρον.

99 Συναφώς, πρέπει κατ' αρχάς να επισημανθεί ότι η συγγραφή υποχρεώσεων περιελάμβανε ειδικές απαιτήσεις της EFSA οι οποίες συνεπάγονταν την προσαρμογή της προσφοράς των διαγωνιζομένων στις συγκεκριμένες ανάγκες, πράγμα που η EFSA ορθώς επισήμανε, κατ' ουσίαν, στην απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2010. Τούτο προκύπτει, εξάλλου, από την προσφορά που υπέβαλε η προσφεύγουσα η οποία τίθεται ως παράρτημα στην υπό κρίση προσφυγή. Η δομή της προσφοράς αυτής είναι τέτοια ώστε να ανταποκρίνεται επακριβώς στον διαγωνισμό της EFSA, έχει ειδικό τρόπο παρουσιάσεως και περιέχει ιδιαίτερα στοιχεία της επιχειρήσεως τα οποία καθιστούν δυνατή την προβολή της εξειδικεύσεώς της. Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, με τους ιδιαίτερους όρους τους, την επιλεγόμενη παρουσίαση και την προβαλλόμενη εξειδίκευση, οι επίμαχες προσφορές σχετίζονται με την ειδική τεχνογνωσία των διαγωνιζομένων και συμβάλλουν στην ιδιαιτερότητα και τον ελκυστικό χαρακτήρα των προσφορών τους στο πλαίσιο διαγωνισμών, όπως ο επίμαχος, ο οποίος είχε ως αντικείμενο την επιλογή μιας προσφοράς κατόπιν, μεταξύ άλλων, συγκριτικής εξετάσεως των υποβληθεισών προσφορών (βλ., υπ' αυτή την έννοια, σχετικά με πρόσκληση υποβολής προτάσεων, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Οκτωβρίου 2010, T-439/08, Αγαπίου Ιωσηφίδη κατά Επιτροπής και ΕΟΕΟΘΠ, που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 127). Εξάλλου, όπως επίσης επισήμανε η EFSA στην απόφασή της, οι επίμαχες υπηρεσίες στην υπό κρίση υπόθεση μπορούν να προσφερθούν και σε άλλους οργανισμούς, ακόμη και στην ίδια την EFSA, καθόσον η σύμβαση που συνάφθηκε με τον ανάδοχο είναι ορισμένου χρόνου. Δεν μπορεί συνεπώς να αποκλειστεί το ενδεχόμενο η προσφεύγουσα να βρεθεί εκ νέου σε ανταγωνισμό με τους λοιπούς διαγωνιζομένους και, ειδικότερα, με τον ανάδοχο, στο πλαίσιο νέου διαγωνισμού που θα προκηρύξει η EFSA και θα αφορά σε παρόμοιες υπηρεσίες. Η προσφορά των διαγωνιζομένων και, ιδίως, εκείνη του αναδόχου δεν μπορεί, ως εκ τούτου, να γνωστοποιηθεί στους πραγματικούς ή εν δυνάμει ανταγωνιστές, όπως επισήμανε ορθώς η EFSA στην απόφασή της.

100 Στη συνέχεια, πρέπει να τονιστεί ότι η προστασία των προσφορών των διαγωνιζομένων έναντι των λοιπών διαγωνιζομένων συνάδει προς τις κρίσιμες διατάξεις του δημοσιονομικού κανονισμού και, ειδικότερα, προς το άρθρο 100, παράγραφος 2, το οποίο επίσης επικαλείται η EFSA στην απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2010, το οποίο δεν προβλέπει τη γνωστοποίηση των υποβληθεισών προσφορών, ακόμη και στην περίπτωση γραπτής αιτήσεως των απορριφθέντων διαγωνιζομένων (βλ., όσον αφορά τη γνωστοποίηση της επιλεγείσας προσφοράς, διάταξη Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά ΕΟΠ, σκέψη 49 ανωτέρω, σκέψη 39 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Ο περιορισμός αυτός είναι σύμφυτος προς τον σκοπό των κανόνων σχετικά με τις δημόσιες συμβάσεις της Ένωσης που έχει ως βάση τον ανόθευτο ανταγωνισμό. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού, είναι σημαντικό οι αναθέτουσες αρχές να μη

γνωστοποιούν πληροφορίες που αφορούν διαδικασίες συνάψεως δημοσίων συμβάσεων, το περιεχόμενο των οποίων θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για τη νόθευση του ανταγωνισμού στο πλαίσιο είτε τρέχουσας διαδικασίας συνάψεως δημοσίας συμβάσεως είτε μεταγενέστερων διαδικασιών. Επιπλέον, τόσο από τη φύση τους όσο και σύμφωνα με τις κανονιστικές ρυθμίσεις της Ένωσης στον εν λόγω τομέα, οι διαδικασίες συνάψεως δημοσίων συμβάσεων βασίζονται σε σχέση εμπιστοσύνης μεταξύ των αναθετουσών αρχών και των επιχειρηματιών που μετέχουν σε αυτές. Οι επιχειρηματίες αυτοί πρέπει να μπορούν να κοινοποιούν στις αναθέτουσες αρχές κάθε χρήσιμη στο πλαίσιο της διαδικασίας συνάψεως της συμβάσεως πληροφορία, χωρίς να ανησυχούν ότι οι ως άνω αρχές θα κοινοποιήσουν σε τρίτους πληροφορίες των οποίων η γνωστοποίηση θα ήταν επιζήμια για τους εν λόγω επιχειρηματίες (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 2008, C-450/06, Varec, Συλλογή 2008, σ. I-581, σκέψεις 34 έως 36). Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων του άρθρου 100, παράγραφος 2, του δημοσιονομικού κανονισμού, οι απορριφθέντες υποψήφιοι έχουν τη δυνατότητα να λάβουν γνώση των χαρακτηριστικών και των σχετικών πλεονεκτημάτων της επιλεγείσας προσφοράς καθώς και της επωνυμίας του αναδόχου.

101 Από το σύνολο των ανωτέρω στοιχείων προκύπτει ότι η EFSA δεν υπέπεσε σε πλάνη δεχόμενη, κατ' ουσίαν, την ύπαρξη γενικού τεκμηρίου ότι η πρόσβαση στην προσφορά διαγωνιζομένου εκ μέρους των λοιπών διαγωνιζομένων θίγει, κατ' αρχήν, το προστατευόμενο συμφέρον. Από κανένα από τα στοιχεία που προέβαλε η προσφεύγουσα δεν μπορεί να συναχθεί ότι, εν προκειμένω, το τεκμήριο αυτό δεν είχε εφαρμογή ως προς τα έγγραφα των οποίων ζητήθηκε η γνωστοποίηση.

102 Επιπλέον, όσον αφορά ειδικότερα την οικονομική προσφορά που υπέβαλε ο ανάδοχος, της οποίας η προσφεύγουσα παραπονείται ότι δεν έλαβε γνώση, πρέπει να υπομνησθεί ότι, όπως επισημάνθηκε στο πλαίσιο της υποθέσεως T-339/10, είχε την δυνατότητα να λάβει γνώση της προφοράς αυτής βάσει των εγγράφων που της γνωστοποιήθηκαν από την EFSA (βλ. σκέψη 34 ανωτέρω). Πρέπει επίσης να απορριφθεί το συναφές επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η απόφαση της EFSA πάσχει έλλειψη αιτιολογίας ή ότι η EFSA υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

103 Τρίτον, η προσφεύγουσα δεν προέβαλε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου θεμελιωμένη επιχειρηματολογία η οποία να καταδεικνύει ότι η EFSA υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι δεν υπήρχε υπέρτερο δημόσιο συμφέρον το οποίο να δικαιολογεί τη γνωστοποίηση του συγκεκριμένου εγγράφου δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001. Σε κάθε περίπτωση, η EFSA ορθώς επισήμανε, στην απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2010, ότι το συμφέρον της προσφεύγουσας για δημοσιότητα και διαφάνεια είχε, εν προκειμένω πλήρως ικανοποιηθεί με την κοινοποίηση των εγγράφων των οποίων έγινε μνεία στις σκέψεις 5 και 7 ανωτέρω. Όσον αφορά την παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, την οποία επικαλέστηκε η προσφεύγουσα ενώπιον της EFSA, αρκεί η διαπίστωση ότι αυτό το επιχείρημα δεν μπορεί να ευδοκιμήσει, εφόσον η προσφορά του αναδόχου δεν γνωστοποιήθηκε στους λοιπούς απορριφθέντες διαγωνιζομένους.

104 Τέταρτον, όσον αφορά την προβαλλόμενη εκ μέρους της προσφεύγουσας κατάχρηση εξουσίας για τον λόγο ότι η προστασία των προσφορών των διαγωνιζομένων προστατεύει τη «δεσπόζουσα θέση» τους στην αγορά, πέραν του ότι δεν στηρίζεται σε κανένα συγκεκριμένο στοιχείο, προσκρούει στο γεγονός ότι η μη γνωστοποίηση πληροφοριών που σχετίζονται με διαδικασίες αναθέσεως δημοσίων συμβάσεων υπηρετεί τον σκοπό της διασφαλίσεως ανόθευτου ανταγωνισμού (βλ. σκέψη 100 ανωτέρω). Πρέπει συνεπώς να απορριφθούν τα σχετικά επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

105 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των ανωτέρω στοιχείων, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η απόφαση της EFSA να μη γνωστοποιήσει στην προσφεύγουσα την προσφορά του αναδόχου δεν είναι παράνομη.

106 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί ο μοναδικός λόγος που προέβαλε η προσφεύγουσα και, κατά συνέπεια, η προσφυγή στην υπόθεση T-532/10 στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

107 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της EFSA.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει τις προσφυγές.

2) Καταδικάζει την Cosepuri Soc. Coop. pA στα δικαστικά έξοδα.

Forwood Dehousse Schwarcz

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 29 Ιανουαρίου 2013.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

Ιστορικό της διαφοράς 1

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων 3

Σκεπτικό 4

1. Επί της προσφυγής-αγωγής στην υπόθεση T-339/10 4

Επί του αιτήματος ακυρώσεως 4

Επί του παραδεκτού του αιτήματος ακυρώσεως 5

Επί της ουσίας 6

– Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 89 του δημοσιονομικού κανονισμού και την παραβίαση των αρχών της χρηστής διοικήσεως, της διαφάνειας, της δημοσιότητας καθώς και την προσβολή του δικαιώματος προσβάσεως στα έγγραφα 6

– Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από την παράβαση του άρθρου 100 του δημοσιονομικού κανονισμού, του κανονισμού 1049/2001, την παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, την παραβίαση της αρχής της διαφάνειας καθώς και από την προσβολή του δικαιώματος προσβάσεως στα έγγραφα 8

– Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 100 του δημοσιονομικού κανονισμού, από παράβαση της συγγραφής υποχρεώσεων και από έλλειψη αιτιολογίας 10

Επί του αιτήματος αποζημιώσεως 13

2. Επί της προσφυγής στην υπόθεση T-532/10 14

Επί του παραδεκτού της προσφυγής 14

Επί του παραδεκτού του δευτέρου αιτήματος 14

Επί της ουσίας 15

Επί των δικαστικών εξόδων 20